

Серпневий прохолонув вар.
Напрявши гарусної пряжі,
мереже кучеряві мажі
вечірнім золотом гаптар.

Що зелено в блідій поливі,
як на осінніх косах верб,
а вже кладе хтось тіні гливі
на тонко викреслений серп.

Померкло горяне горно.
Вдягає ніч жалобне рам'я.
О, хто це ранить утлу пам'ять?
День одгорів. Давно.

1923. ЖИТТЯ Й РЕВОЛЮЦІЯ. 1925, ч. 12, с. 6; передрук із збірки
ПРОРОСТЕНЬ. 1926, с. 26.